

Société Générale: anatomia unei fraude

Paris, luni 24 ianuarie 2008:

La ora 8,00 - Société Générale anunța ca un broker a reușit să fraudeze banca cu 4,9 miliarde de euro, prin diverse operațiuni pe piața instrumentelor derivate din Europa. Anunțul este făcut odată cu publicarea rezultatelor pe anul trecut, deși fraudă a fost descoperită pe 20 ianuarie. Ca urmare a acestei întâmplări și a expunerii la criza americană a creditelor ipotecare (subprime) care a costat banca 2 miliarde de euro, profitul Société Générale a scăzut considerabil față de 2006.

-imediat după ce banca a anunțat fraudă de 4,9 miliarde de euro titlurile Société Générale au fost suspendate de la tranzacționare pe bursa din Paris.

-un grup de acționari ai Société Générale depune o plângere împotriva băncii: avocatul unui număr de aproximativ 100 de acționari ai băncii Société Générale, a anunțat că a depus o plângere pentru "escrocherie, abuz de încredere, fals, uz de fals și complicitate". Avocatul a precizat că aceștia, provenind din Franța, Belgia precum și Olanda, "au pierdut astăzi aproape în totalitate, acțiunile detinute", reacționând în consecință, "cu extremă rapiditate".

-la prânz acțiunile Société Générale se reiau la tranzacționare în scădere cu 3,64%. În numai zece minute de la reluarea tranzacționării acțiunile își continuă scăderea cu 4,84%.

-Daniel Bouton, Președinte Director General al Société Générale și Philippe Citerne –director general- , își anunță decizia de a renunța la bonusul pe anul 2007 cât și la salariul fix pentru cel puțin 6 luni de zile.

-Société Générale depune plângere la parchetul de pe lângă Tribunalul din Nanterre împotriva lui Jérôme Kerviel , angajatului implicat în fraudă, pentru « fals în înscrisuri de banca, uz de fals și intruziuni în sistemul informatic » .

In zilele urmatoare:

Parchetul din Paris efectuează o percheziție la domiciliul lui Jérôme Kerviel și la sediul Société Générale.

Jérôme Kerviel este arestat preventiv și declară că va colabora și că este gata să dea explicații anchetatorilor.

Luni 29 ianuarie Autoritatea de Supraveghere a Piețelor Financiare (AMF) face public faptul că **Robert Day, un membru în Consiliul de Administrație la Société Générale a vândut acțiuni ale băncii în valoare de 85,7 mil euro în 9 ianuarie**. După acest anunț avocatul unui număr de aproximativ 100 de acționari ai băncii Société Générale anunță că a depus o nouă plângere pentru « manipularea pieței și folosirea de informații privilegiate »

Marti 30 ianuarie Autoritatea de supraveghere a piețelor financiare anunță că **Robert Day, membru în Consiliul de Administrație la Société Générale care vânduse deja acțiuni de 85,7 mil euro în 9 ianuarie , a vândut din nou și în 18 ianuarie acțiuni de circa 40,5 mil euro**.

Banca Société Générale da imediat un comunicat în care afirmă că Robert Day "nu a fost informat de pierderile cauzate de fraudă lui Jérôme Kerviel atunci când a vândut din acțiuni.

Jérôme Kerviel este pus sub acuzare pentru "abuz de încredere", "fals și uz de fals" și "frauda informațională prin patrunderea într-un sistem automatizat de baze de date " și este pus în libertate sub control judiciar

Parchetul efectuează o percheziție și la domiciliul lui Olivier Kerviel ,fratele lui Jérôme Kerviel. Olivier Kerviel a fost broker la o filială a BNP-Paribas și a fost obligat să demisioneze în 2007 din cauza unor tranzacții făcute cu banii clienților, fără acordul acestora, în scopul de a obține foloase personale.

Cine este Jérôme Kerviel

Jérôme Kerviel, angajat la Société Générale din 2000, a lucrat la departamentul de monitorizare a tranzacțiilor, iar din 2005 a fost transferat la echipa Delta-One, unde se ocupa de tranzacționarea acțiunilor tip futures, bazate pe indicii bursieri europeni. Din date provenite de la conducerea băncii a rezultat că Jérôme nu era un «star» la banca, câștigând mai puțin de 100.000 de euro pe an.

Universitatea din Lyon, unde Jérôme Kerviel a obținut un master în operațiuni de piață cu calificativul "assez bien", l-a descris ca pe un student obișnuit care era departe de a fi cunoscut ca un "geniu informatic" așa cum a fost descris de Société Générale pentru a explica cum a reușit să înțeleagă toate procedurile de control.

Între timp, Jérôme Kerviel a ajuns un star. El "beneficiază" la zece zile de la declanșarea scandalului de nu mai puțin de 2.600.000 de referințe pe Google: profiluri pe Facebook, pagini Wikipedia aparute peste noapte, după anunțarea fraudei secolului (în franceză, engleză, spaniolă, daneză și chiar chineză), clipuri video și numeroase cereri de cumpărare de domenii pe internet:

jeromekerviel.com, jerome.kerviel.com, jeromekerviel.net . Doritoarele își pot achiziționa, deja, tricouri cu inscripția " Jérôme Kerviel's girlfriend", disponibile în mai multe culori, la prețul de 17,99 de dolari bucătă. Sau pot adera la comitetul de sprijin "Salvati-l pe Kerviel, victima unui linsaj mediatic fără precedent". Să nu uităm de grupurile de pe Facebook, varianta "Fan club Jérôme Kerviel", varianta caritabilă - "Dacă 5

miliarde de persoane adera la acest grup si doneza cate un euro, salvam cariera lui Jérôme Kerviel"

Cum se explica Kerviel?

"Prima mea experienta de acest fel dateaza din 2005. Am preluat pozitii ale Allianz, pariind ca pietele vor cadea. S-a intamplat ca putin mai tarziu piata sa cada dupa atentatele cu bomba din Londra si am obtinut un castig de 500.000 euro. Apoi mi-a venit ideea unui deal pentru a-mi acoperi pozitia. Sunt bulversat pentru ca sunt multumit de rezultat, dar, in acelasi timp, uimit. Te face sa vrei sa continui; este efectul bulgarelui de zapada", a marturisit Kerviel politiei.

El a continuat sa faca astfel de afaceri, superiorii sai parand sa nu observe ce se intampla. Kerviel a declarat ca a efectuat tranzactiile deoarece dorea ca reputatia sa de trader sa creasca, si nu din dorinta de a provoca pagube bancii. *"Mai presus de toate vroiam sa castig bani pentru banca mea"* Acesta a recunoscut ca a tinut ascunse activitatile sale fata de superiori, insa a precizat **ca regulile bancii sunt incalcate si de alti angajati.**

Kerviel a decis sa continue sa faca pariuri riscante, acoperindu-le cu dealuri fictive. *"In ianuarie 2007, reduc pozitia pe DAX, deoarece incep sa cred ca au loc miscari in Asia si, daca se va confirma, as putea sa imi pierd pozitia, in cazul cresterii pietei... In februarie, are loc o mini cadere a bursei asiatice si imi reduc pozitia. La sfarsitul lui februarie nu mai detin nici o pozitie, si cu un castig de 28 milioane euro, sunt mai mult decat mandru si satisfacut".*

Pariaza pe criza americana a creditelor ipotecare (subprime), in perioada martie-iulie pierzand bani deoarece pietele sunt inca in crestere. Totusi, incepand cu luna iulie, piata americana incepe sa cada, si acesta reuseste sa castige 500 milioane euro. Odata obtinut un astfel de castig, nu se mai poate opri. In luna noiembrie, Kerviel reusea sa castige chiar si 600.000 euro pe zi.

In decembrie acesta castiga 1,4 miliarde euro, fara a anunta acest lucru bancii. **Astfel, isi anunta sefii ca a castigat doar 55 milioane euro, ceea ce ii aduce un bonus de 300.000 euro.** Sefii sunt uimiti de suma castigata de Kerviel si se intreaba cum a reusit sa stranga o asemenea suma. *"Le-am dat chitante false ale operatiunilor, am realizat e-mailurile false folosindu-ma de sistemul intern de mailing, tot ce trebuia sa fac fiind doar sa inlocuiesc continuturile"* marturiseste Kerviel.

Dar, neatent fiind, acesta s-a pomenit dupa sarbatorile din 2007 ca managementul bancii a initiat un control intern. Controlul a fost initiat, deoarece, dupa cum zice chiar Kerviel, acesta nu a ascultat de o regula simpla: **"Un trader care nu isi ia concediu este un trader care nu vrea sa isi arate portofoliul"**. Acest control a dus la declansarea unui mare scandal in interioru Société Générale, si nu numai.

Conform celor declarate de Kerviel, sefii sai ar fi fost la curent cu operatiunile sale de disimulare a tranzactiilor , pe care le califica ca fiind

« obisnuite » in interiorul bancii. *"Sefii mei inchideau ochii"*

Dupa Jérôme Kerviel, el si-a disimulat operatiunile cu stiinta implicita a directiunii. *"Recunosc ca am luat pozitii foarte mari care ar fi putut si calificate ca depasind limita mandatului meu , pe care le-am mascat printr-o operatiune fictiva "*, a recunoscut el, dar nu pot sa cred ca sefii mei nu aveau conostiinta de sumele pe care le angajam, este imposibil sa aduci profituri atat de mari cu pozitii mici. Ceea ce ma face sa cred ca ,atunci cand eram pe plus , sefii mei inchideau ochii in ceea ce priveste modul de operare si sumele angajate.", a declarat el politiei.

Cum a fost descoperita frauda ?

Vineri 18 ianuarie, cu ocazia unui control de rutina in « sala tranzactiilor de piata » inspectorii de risc detecteaza o anomalie. Kerviel a comis o greseala, trimitand un ordin de cumparare fara a-i adauga garantia fictiva. Directiunea bancii este alertata. Inspectorii continua investigatia si duminica 20 ianuarie descopera ordine de cumparare de mai multe zeci de miliarde de euro care pun banca in fata unui imens risc financiar de pana la 7 miliarde de euro cat si pierderea stabilitatii si reputatiei.

Cum a gestionat Société Générale criza ?

Guvernatorul Bancii Nationale a Frantei este avertizat duminica 20 ianuarie in acelasi timp cu secretarul general al AMF (Autoritatea de Supraveghere a Pietelor Financiare). Se convoaca un comitet de criza pentru elaborarea unui plan salvator. Acesta decide pastrarea secretului pentru a permite bancii sa revanda discret in piata produsele cumparate de Kerviel. Cele 48 de miliarde sunt lichidate in transe, in intervalul 21 -23 ianuarie

Cum s-a putut intampla ?

Conform bancii, Jérôme Kerviel de 31 de ani, a dejucat toate sistemele de securitate timp de 12 luni. Modul de a proceda parea elementar : dadea un ordin de cumparare si in ascundea cu un alt ordin fictiv de vanzare. In final, banca nu vedea decat soldul acestor doua operatiuni, adica nimic.

Potrivit Der Spiegel, Jérôme Kerviel a investit masiv timp de cateva saptamani, in indicele vedeta al bursei germane, DAX, achizitionand in total 140.000 de contracte. DAX a scazut cu 600 de puncte intre inceputul lui ianuarie si 18 ianuarie, asa ca traderul a pierdut circa 2 miliarde de euro doar din aceste investitii.

Specialistii francezi sunt contrariati in privinta procedeelelor folosite de catre traderul de la Société Générale. Potrivit cotidianului Le Monde, acestia sunt consternati si declara ca problemele nu sunt de origine tehnica.

Investitiile pe care sectorul financiar francez le-a facut in ultima perioada in acest domeniu contrazic si ele o astfel de ipoteza. **Numai in 2007 cheltuielile bancilor franceze cu programele si serviciile**

informatice au ajuns la 12,8 miliarde de euro. "Acum 10 ani o astfel de frauda s-ar fi putut produce. Acum insa, cu toate mijloacele de control puse in functiune nu mai intelegem cum de a fost posibil. Solutiile tehnice de astazi permit inclusiv avertizarea automata in cazul depasirii anumitor sume angajate pe piata", a declarat un informatician francez pentru Le Monde. Potrivit specialistilor citati de presa franceza premisele acestei fraude ar trebui cautate in modul in care banca si-a definit controlul riscurilor. "Unele banci acorda foarte multa incredere salariatilor, mai ales din momentul in care acestia si-au dovedit capacitatea de a castiga bani", a mai subliniat informaticianul citat de Le Monde.

Christophe Pérignon, profesor la Hautes Etudes Commerciales din Paris nu crede ca Jérôme Kerviel ar fi putut sa faca toate astea singur, dat fiind sumele uriase pe care le-a angajat, de zeci de miliarde de euro. El mai afirma ca Société Générale este cunoscuta ca o institutie etalon in ceea ce priveste gestiunea riscurilor si a ingineriilor financiare. Dispune de sisteme de control obligatorii, multiple si redundante pentru ca nimic sa nu-i scape. Dar aceste sisteme automate sunt alimentate de informatii care vin de la traderi, asa ca daca Jérôme Kerviel i-a furnizat informatii eronate, sistemul n-a avut nici un motiv sa nu-l creada. Asta pentru ca Jérôme Kerviel a lucrat mai multi ani la controlul produselor derivative, inainte de a fi trader si cunoastea bine procedurile.

Se stie ca la sfarsitul fiecărei zile bancile sunt obligate sa-si calculeze valoarea riscului (pierderile maxime scontate) si ca Société Générale are tendinta de a exagera propriile riscuri, aplicand din plin principiul prudentei. Este cunoscuta pentru aceasta buna practica. De aceea pare curios ca nu a observat nimic in ceea ce priveste acest caz.

Pe scurt: Jérôme Kerviel lucra cu un portofoliu de actiuni. In mare, avea misiunea sa cumpere actiuni pentru a le revinde la un curs mai ridicat. Toti dealerii au o limita de investitie fixata de departamentul de control al riscului care depinde direct de directorul general. Limita este fixata in functie de experienta fiecarui dealer.

Dar nici un dealer, chiar senior, nu este autorizat sa angajeze riscuri atat de ridicate. Este imposibil. Fiecare ordin pe care il emite este inregistrat de un sistem informatic care declanseaza o alerta daca sumele investite sunt depasite. Ceea ce inseamna ca traderul a gasit o modalitate de a pacali sistemul. De exemplu, a putut trimite ordine pe contul colegilor. A lucrat mult timp in middle-office, serviciul in care se inregistreaza ordinele. Asta se intampla foarte rar. Dealerii intra de regula direct in front office si nu stapanesc sistemul informatic, foarte complex, al inregistrarii ordinelor. Stia cand si cum sa actioneze. In momentul critic in care cumparatorul ar fi putut alerta banca, ordinul era sters si inlocuit cu unul nou. Mecanismul era aproape perfect. Se pare ca a modificat sistemul de control pentru a crea impresia ca lua pozitii sa se acopere, in timp ce in realitate trimitea ordine de cumparare din ce in ce mai mari. A manipulat sistemul informatic, a utilizat

coduri de acces care nu ii apartineau, totul pentru a masca o parte din tranzactiile pe care le facea si sa le faca sa para mai putin riscante decat erau de fapt. Kerviel a acumulat pozitii de aproape 50 de miliarde de euro, o suma care este stupefianta si exorbitanta pentru o banca a carei capitalizare bursiera este de 35,9 miliarde de euro.

Tehnici de disimulare

Jérôme Kerviel a explicat anchetatorilor in ce consta tehnica « saltelei », o tehnica ilegala utilizata de traderi pentru a disimula luările de pozitii hiper speculative. Cand un manager estimeaza la un moment dat ca si-a atins obiectivele de profit si pierdere, poate decide sa raporteze restul pentru exercitiul urmator, disimulandu-l prin diverse mijloace. "Atata timp cat castigam si nu bate la ochi, nu se spune nimic" spune Jérôme Kerviel, afirmand ca superiorii il incurajau sa-si ia anumite riscuri. Rezumand postura ipocrita la sefilor sai ,el conchide: "Cat timp nu se observa, este in regula. Daca esti prins, esti spanzurat".

Alerte pentru sefi

Kerviel sustine ca prima sa motivatie pentru a face astfel de operatiuni a fost sa castige bani pentru banca si nu sa se imbogateasca. Totusi, si perspectiva obtinerii unui bonus l-a motivat. A recunoscut ca a declarat 55 de milioane de euro la finele lui 2007 pentru a-si negocia bonusul.

El este convins ca sefi erau la curent cu pozitile luate de el deoarece au existat alerte de la serviciul de control al bancii catre colegii sai in care li se cereau explicatii. In Noiembrie 2007, prin operatiuni succesive in aceeasi zi, a investit in indicele DAX si vazand ca este profitabil a luat pozitii folosind si posturile automatizate ale colegilor sai, lucru vazut si stiut de toti cei de fata. Intr-o singura zi a facut singur 600.000 euro.

O alta avertizare a fost calcularea proportiei dintre rezultatul de 55 de mil euro raportat pe 2007 si numarul de operatii pe care Kerviel le-a procesat.

In Noiembrie 2007 Eurex Germania a cerut de doua ori informatii bancii Société Générale despre volumul operatiilor pe care le procesa Jérôme Kerviel. Acesta a fost chestionat de banca si a reusit sa justifice toate operatiunile. In ianuarie 2008 a depasit limita si a primit emailuri cu intrebari. Pentru a se justifica a creat un email fals.

De ce serviciul de control bancar al riscului nu a incercat sa-l opreasca? Kerviel crede ca era si in interesul lor sa fie lasat sa faca bani. In cazul in care s-ar fi descoperit ceva, toata echipa ar fi fost concediata, inclusiv sefi sai. **Cu alte cuvinte, si daca castiga, si daca pierde, era in interesul Société Générale sa inchida ochii.**

Asemnarile lui Jérôme Kerviel cu Nick Leeson, traderul care a provocat o pierdere de 850 milioane lire sterline (aproximativ 1,3 miliarde dolari) bancii Barings.

-amandoi realizasera performante notabile ceea ce le-a conferit o mare libertate de actiune cand

de fapt performantele acestea ar fi trebuit sa starneasca banuieli.

-amandoi au reusit sa ascunda informatii bancii. Nick Leeson a reusit sa disimuleze informatiile mai ales pentru ca in anii 1990 era mai usor si in plus era localizat in Singapore.

Si Jérôme Kerviel a reusit sa mascheze informatiile , dar aici se termina asemanarea. El nu era izolat geografic, era la Paris si in ultimii 15 ani de zile transparenta pietelor financiare s-a imbunatatit mult, si controalele interne au deveni mult mai exigente.

Ironia sortii

Doar la cateva ore de la anuntul pierderii istorice de 7 miliarde de euro, Société Générale este **numita "Equity Derivatives House of the Year"** de revista Risk Magazine.

Pareri

Nick Leeson: *"Sistemul bancar nu a tras invataminte din aventura mea. Este exact aceeasi poveste ca la*

Bancile sunt preocupate doar sa faca bani , nu sa se protezeje. Nu exista destul interes pentru aceste zone de risc. Sistemul bancar este la fel de vulnerabil ca pe timpul meu. Operatiunile necinstite se intampla probabil in fiecare zi, dar bancilor nu le convine sa le faca publice pentru ca asta ar zdruncina increderea clientilor . Totusi, imi este foarte greu sa cred ca un fapt de o asemenea amploare s-a putut intampla "

Jean-François Copé, presedintele grupului parlamentar UMP (Union pour un Mouvement Populaire) evoca necesitatea stabilirii unor reguli bancare care sa interzica trecerea angajatilor din « back-office » in « front-office » si punerea la punct a unui sistem de observare psihologica a angajatilor din aceste institutii.

Ion-Marc Valahu, sef de trading la Amas Bank, Elvetia : "Imi pare foarte rau dar mi-e greu sa inghit faptul ca un singur trader a reusit sa provoace o pierdere de 4,9 miliarde de euro fara ca cineva sa observe"

Nicolas Sarkozy, presedintele Frantei (cu adresa directa la Daniel Bouton, PDG Société Générale) : *"Cand se intampla asa ceva, nu poate sa ramana fara consecinte pe planul responsabilitatilor. Fiecare trebuie sa-si puna intrebari despre propria raspundere. Nu imi place sa judec oamenii, mai ales cand sunt in dificultate, dar suntem intr-un sistem in care, cand esti remunerat extrem de bine fara indoiala in mod legitim, si apare o problema extrem de grava, nu te poti exonera de raspundere "*

François Chérèque, secretar general al CFTD (**Confédération Française Démocratique du Travail**) : *"Reamintesc ca salariatii Société Générale sunt proprietarii a peste 10% din actiuni : ei sunt cel*

mai mare actionar al bancii. Cei 58.000 de salariati ai bancii in Franta vor pierde individual intre 8.000 si 10.000 euro cel putin, pentru ca daca nu exista profit, nu exista nici participare la profit".

Christian Noyer, guvernatorul Bancii Frantei declara ca asa ceva nu trebuie sa se mai intample niciodata si ca va examina in detaliu procesele care nu au functionat si va trage concluziile care se impun ceea ce priveste disfunctiile controlului intern. El se pronunta pentru construirea unui adevarat **Zid Chinezesc** intre traderi si « back office » care trebuie sa verifice si sa valideze operatiunile acestora.

Laurent Fabius ,fostul prim ministru, estimeaza ca afacerea de la SG are un impact comparabil cu « **vaca nebuna si norul toxic de la Cernobil la un loc** ».

Reprezentanti ai PCF (Parti Communiste Francais) estimeaza ca anuntand o pierdere de 7 miliarde din care 4,9 miliarde frauda interna cauzata de un singur angajat , Société Générale inventeaza « **traderul-Dreyfuss** » , aluzie la capitanul Alfred Dreyfus acuzat de spionaj si apoi reabilitat.

Raportul Lagarde

In 4 februarie 2008 Ministrul de Finante, Christine Lagarde, a inaintat premierului Francois Fillon un **raport oficial asupra fraudei de 4,9 miliarde de euro** de la Société Générale in care a fost implicat traderul Jérôme Kerviel. Raportul nu a fost un raport de ancheta, documentul avand ca scop gasirea unor solutii pentru a preveni situatiile de acest fel. Este primul dintr-o serie de trei documente cerute de premierul Francois Fillon. Un alt raport va fi facut public de banca centrala, iar un altul, de catre directorii independenti ai Société Générale.

Raportul este considerat ca extrem de dur la adresa bancii franceze si scoate in evidenta **lipsa controalelor asupra angajatilor, problemele de siguranta legate de sistemul intern de computere, dar si lipsa unui mecanism de alertare a managementului** in legatura cu tranzactiile traderilor individuali.. Lagarde vorbeste despre sase erori descoperite in mecanismele interne de control al celei de-a doua banci franceze, cinci dintre ele tinand de middle-office-ul Société Générale. **Erorile sunt de natura informatica, dar si umana.** Se refera in special la atitudinea superiorilor lui Kerviel, care nu au tinut cont nici de avertizarile provenite de la Eurex si nici de faptul ca traderul nu isi luase in ultimul an nicio zi libera, iar in zilele de final de luna - cand avea de facut raportarile catre Centrala - parea mereu agitat

Cazuri celebre de fraude financiare

Nick Leeson

In 1995, traderul Nick Leeson a provocat o pierdere de 850 milioane lire sterline (aproximativ 1,3 miliarde dolari) bancii Barings, pentru care lucra in acel moment in Singapore. Acesta s-a implicat in operatiuni speculative cu banii clientilor bancii, pierzand sume foarte mari si cauzand de unul singur falimentul unei

importante banci de investitii. Timp de trei luni, Leeson a cumparat peste 20.000 de contracte futures, in valoare de circa 180.000 de dolari fiecare (136.243 de euro). Circa trei sferturi din pierderea de 1,3 miliarde dolari pe care a provocat-o bancii Barings au provenit din aceste contracte. Atunci cand conducerea bancii a descoperit amploarea pierderilor, a informat Banca Angliei ca Barings era falimentara. La cateva zile dupa arestarea lui Nick Leeson in Frankfurt, pe 2 martie 1995, Barings Bank a fost vanduta gigantului financiar olandez ING, pentru suma simbolica de o lira sterlina, punand capat istoriei de 230 de ani a bancii britanice. Banca a fost redenumita ING Barings, insa ING a renuntat apoi la Barings, in logo ramanand doar ING. Leeson a fost condamnat la sase ani si jumătate de inchisoare si amendat cu 70.000 de lire, pentru escrocherie si fals in acte. A fost eliberat in 1999, dupa ce s-a imbolnavit in inchisoare de cancer de colon, de care apoi s-a vindecat. Fostul trader a scris chiar o carte, numita "Rogue Trader", care a fost ecranizata, filmul numindu-se "Traderul", rolul principal fiind jucat de actorul Ewan McGregor. In prezent Nick Leeson este antrenor de fotbal la clubul irlandez Galway United.

John Rusnak

Un alt caz important de fraudă s-a derulat la sucursala americana a bancii Allfirst. Protagonistul fraudei a fost John Rusnak, trader specializat in devize. Acesta, printr-o schema sofisticata, ce a acoperit aproape cinci ani, a pierdut 691 milioane dolari (430 milioane lire sterline). Ca si in cazul Barings, a fost identificata o eroare legata de structura organizationala a departamentului de trezorerie al Allfirst.

Activitatile ilegale au inceput in 1997 si au avut ca scop acoperirea unor pierderi rezultate din cumpararea de contracte forward pe yen. In plus, in 1999 Rusnak a incheiat acorduri preferentiale cu o serie de institutii financiare, printre care cu Bank of America si Citibank. In ianuarie 2003, John Rusnak a fost gasit vinovat si condamnat la sapte ani si jumătate de inchisoare.

National Australia Bank

Cea mai mare banca australiana a inregistrat in 2004 o pierdere de 360 de milioane de dolari australieni dupa ce patru dintre dealerii sai s-au angajat in operatiuni "FX options" fictive.

David Bullen, unul din cei patru, a publicat o carte de confesiuni descriind grupul dealerilor din care facea parte ca pe unul platit foarte bine, supravegheat foarte putin si care lua riscuri enorme cu banii bancii. "Puteam sa ne luam orice risc doream, pentru orice suma doream, fara ca nimeni sa ne supravegheze" a marturisit el. In cele din urma un nou angajat a dat alarma, si incidentul a fost descoperit, punand capat si carierei lui Frank Cicutto, Chief Executive Officer La National Bank of Australia.

Sumitomo, casa de comerț japoneza,(1986-1996)

Yasuo Hamanaka, numit si « regele cuprului » responsabil cu cuprului in cadrul casei de comerț japoneze Sumitomo Corp., a pierdut 2,6

miliarde de dolari efectuand tranzactii frauduloase timp de un deceniu. A imitat semnaturile a doi dintre sefi sai si le-a folosit in scrisorile catre traderi din strainatate, ceea ce i-a dat autoritatea pentru a tranzactiona pe piata cuprului si pentru a efectua transferuri de bani.

Calyon, banca de investitii americana, filiala a Crédit Agricole, (septembrie 2007)

Initiativa nefericita a unui trader american de la sucursala Calyon din New York provoaca o gaura de 250 de milioane de euro. El intervenea pe pietele de credit cu sume anormal de ridicate si luandu-si riscuri excesive, actionand fara autorizatie si cu depasirea limitelor stabilite de banca.

Top 15 fraude financiare in lume (in milioane \$)

